

indvindingsstilladelser og udvide indvindingskapaciteten ikke længere blive mødt af klagesager fra konkurrenterne, sådan som det er tilfældet i dag. Det vil spare virksomhederne for administrative udgifter, udgifter til advokater og – måske vigtigst af alt – for den ventetid, som en klage medfører. Der er tale om 4 ugers klagefrist, frist for betaling af klagesagsgebyr og den tid, som nævnet anvender til sagsbehandling, herunder partshøring m.v. Det er en ventetid, som i sig selv kan påføre virksomhederne tab i form af tabte forretningsmuligheder.

Forslaget har været sendt til Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i ErhvervsRegulering (CKR) med henblik på en vurdering af, om forslaget skal forelægges Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspanel. CKR vurderer ikke, at forslaget indeholder administrative konsekvenser i et omfang, der berettiger, at lovforslaget bliver forelagt Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspaneler.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget medfører ingen administrative konsekvenser for borgerne.

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget vil ikke medføre en ændring i de miljømæssige hensyn og vilkår, der er knyttet til efterforskning og tilladelse til råstofindvinding på havet. Lovforslaget sikrer opretholdelse af det hidtidige beskyttelsesniveau, og det forventes derfor ikke at medføre miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget fremmer den frie udveksling af tjenesteydelser, jf. EF-traktatens artikel 49. EU-Kommissionen har den 18. oktober 2006 fremsendt åbningsskrivelse nr. 2005/4593 om uforenelighed mellem den danske råstoflov og den nuværende administrationspraksis og EF-traktatens artikel 49. Lovforslaget forventes at bilægge denne sag, og den foreslåede overgangsordning er meddelt EU-Kommissionen i forbindelse med lovforslagets fremsættelse i Folketinget. Overgangsordningen vurderes ikke at være i strid med traktatens konkurrenceregler.

Endvidere indeholder lovforslaget en præcisering af statens forpligtelse til at opfylde habitatdirektivets artikel 6, stk. 2, se hertil de specielle bemærkninger til lovforslagets nr. 10-12 og 17, samt mineaffaldsdirektivet, se hertil de specielle bemærkninger til lovforslagets nr. 1 og 4-6.

Herudover indeholder lovforslaget ikke EU-retlige aspekter.

8. Forholdet til anden lovgivning

Spørgsmålet om, hvorvidt indehavere af fartøjsgodkendelser efter råstoflovens § 19 vil have krav på erstatning efter grundlovens § 73 om ekspropriation, hvis bestemmelsen i råstoflovens § 19 ophæves, har været forelagt Justitsministeriet, som har oplyst følgende:

»Miljøministeriet har overfor Justitsministeriet rejst spørgsmål om, hvorvidt indehavere af godkendelser efter råstoflovens § 19 vil have krav på erstatning efter grundlovens § 73 om ekspropriation, hvis bestemmelsen i råstoflovens § 19 ophæves. Overvejelserne om ophævelse skal ses i lyset af, at Konkurrencerådet har gennemført en undersøgelse af bl.a. bestemmelsen i § 19 og anbefalet en ophævelse af bestemmelsen. En ophævelse af § 19 vil i overensstemmelse hermed i givet fald varetage konkurrencemæssige hensyn.

Det følger af råstoflovens § 19, stk. 1, at der til efterforskning og indvinding af råstoffer på søterritoriet og kontinentalsoklen kun må anvendes indvindingsmateriel, der er godkendt af miljøministeren. Det er oplyst, at der ud fra hensynet til at sikre en bæredygtig udvikling i forhold til den samlede indvinding af naturlige ressourcer kun er udstedt ca. 50 § 19-godkendelser svarende til en samlet lastekapacitet på omkring 25.000 kubikmeter.

Indehavere af en § 19-godkendelse vil efter det oplyste fortsat kunne anvende det godkendte indvindingsmateriel, selv om bestemmelsen i § 19 ophæves. Ophævelsen vil imidlertid have den virkning, at de pågældende risikerer at blive udsat for konkurrence fra flere end den begrænsede kreds, som i dag har en § 19-godkendelse.

Det er på det foreliggende grundlag Justitsministeriets opfattelse, at en sådan virkning af ophævelsen af § 19 ikke vil indebære ekspropriation i forhold til indehavere af godkendelser efter råstoflovens § 19.«

9. Hørte myndigheder og organisationer

Lovforslaget har været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer: Arbejdstilsynet, Beskæftigelsesministeriet, Finansministeriet, Forsvarsministeriet, Indenrigs- og Sundhedsministeriet, Kommunernes Landsforening, Kulturarvsstyrelsen, Kulturministeriet, Kystdirektoratet, Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling, Skatteministeriet, Statsministeriet, Transport- og Energiministeriet, Udenrigsministeriet, Økonomi- og Erhvervsministeriet, Advokatrådet / Advokatsamfundet, A/S Ikast Betonvarefabrik, Byggesocietetet, Casani Sø Entreprise ApS, Chabira Management A/S, Danmarks Fiskeri-